

Rolduc, aimable lieu.

AT voor magische kracht is het toch, die bij het horen van de klanken Rolduc zulk een emotie, vermengd met vreugde, leed en bewondering, vermag te weeg te brengen?

Is 't de herinnering aan al het moois, dat men er genoten heeft? Is het de schaduw van het verleden, dat was en niet meer zal terugkeren, zijn het de schimmen van hen, die er zolang leefden en het tot in de dood zijn trouw gebleven of zijn het de onafzienbare rijen van hen, die kwamen en gingen? Is het de vreugde om de vriendschap die duurzaam was of het heimwee om wat verloren ging? Is het de schetterende feestmuziek of zijn het de gedragen melodieën der plechtigheden? Is het de bekoorlijkheid van het bosquet of de tot inkeer dwingende stilte der Abdijkerk?

Het is het een zowel als het ander, het is dit en nog veel meer. Er is geen hoek of plaats op Rolduc, die niet zijn herinneringen opdringt: de klas, waar het ene geslacht het andere opvolgde, de bibliotheek, waar je rustig kon grasduinen tussen folianten, de nu verdwenen sterretoren, die je een uitzicht bood tot ver over de grenzen, de vele zolders, donkere bergruimtes, en vergeten kamers, waar je zelden kwam, maar dan met des te meer interesse, het voetbalveld, waar je in overmoediger jaren meedeed aan spel en sport. Het is de aula met de geheimzinnige ruimtes er achter en er onder, het is de crypte, waar je ongezien de H. Mis kon dienen en het carré, waar je niet uitgekeken kwam.

Maar toch, dit zijn alles slechts uiterlijke aanduidingen voor wat men de specifiek-Rolducse sfeer noemt. Die is niet onder woorden te brengen, die moet men beleefd hebben in de volle en letterlijke betekenis van het woord. Maar wie dan ook het geluk en het voorrecht heeft gehad om de polsslag van het intieme Rolducse leven te beluisteren, zal die harteklop nooit meer vergeten en elders vergeefs zoeken naar een equivalent. Een buitenstaander kan men trachten het uit te leggen: „Historie en traditie, sfeer en stijl bepalen het karakter van Rolduc”, hij zal U geloven, maar U niet begrijpen. Die er slechts even kwam, kan de veelheid van indrukken niet verwerken, men moet ze rustig laten bezinken en ordenen, dan eerst vormen ze een harmonisch geheel.

Wat Rolduc voor zijn vele bewoners betekend heeft, kan men lezen uit manuscripten, annalen en brieven, men kan het horen uit gesprekken, toasten en toespraken, maar het wezen en de diepere zin van die subtiële verbondenheid, de melodie van die zang der stenen is niet in letters, klanken of tekens uit te drukken.

Het is het kostbare erfstuk, dat Rolduc aan elk van zijn kinderen, die het heeft liefgehad, nalaat en dat elk dier kinderen, zo zorgvuldig als was het de zeldzaamste relik, in de schrijn van zijn herinneringen heeft weggeborgen.

DIT JUBILEUMBOEK WERD GEDRUKT DOOR
N.V. DRUKKERIJ MERCURIUS TE EINDHOVEN ●
FOTO'S — UITGEZONDERD BIJ HET ARTIKEL „DE
GEBOUWEN VAN ROLDUC” — VAN M. F. H. CALS,
J. C. L. VAN STRAATEN EN L. K. A. VAN DE
WERFF ● TEKENINGEN EN LINOLEUMSNEDEN
VAN M. A. J. GIESKENS ● CLICHÉ'S VAN
TIJN & ZACK AMSTERDAM.

INHOUD

Opdracht	5
Ter Inleiding	9
Mgr. Paredis, tweede Stichter van Rolduc (Em. Janssen C.ss.R.)	10
Rolduc van 1843 tot 1943, Geschiedenis ener Eeuw (Prof. Dr. F. Sassen)	45
De Gebouwen van Rolduc van 1843 tot 1943 (Dr. P. S. Everts)	88
De Betekenis van Rolduc voor het Nationale Leven (W. Nolet)	129
Roda Docens (Dr. J. van Gils)	141
Overzicht van Eind-examens	151
Priesterwijdingen van oud-leerlingen van Rolduc	152
Oud-Rolduciens Hoogleraren	155
Oud-leerlingen Bisschoppen	156
Alberdingk Thijm en Rolduc (Dr. M. van Can)	158
Directeuren en Leraren van 1843 tot 1946	
Directeuren	160
Priesterleraren	165
Lekenleraren	192
Leerlingen van 1843 tot 1946	197
Rolduc, Aimable Lieu (Dr. M. van Can)	333